

almen Gennemførelse af Arbejdsfordeling for Tjenestemænd, har saavel Arbejdsgivere som Arbejdere i Nævnet udtalt, at de maatte finde det beklageligt, om Lovgivningen skulde være til Hinder for en Gennemførelse af Arbejdsfordeling i de ovenfor nævnte Tilfælde. Der er for Nævnet ikke Tvivl om, at det vil føles som en Ubillighed mod de ikke ansatte, om kun disse kan omfattes af en Arbejdsfordeling med deraf følgende Lønnedgang eller endog maa se sig afskediget, for at de fast ansatte kan oppebære deres fulde Løn, og under de givne Omstændigheder maa Arbejdsfordelingsnævnet henstille til Regeringen at søge Udvej for Gennemførelse af en midlertidig Ordning, saaledes at Arbejdsfordeling kan gennemføres i fornævnte Tilfælde, hvorved det i øvrigt bør paases, at Tjenestemænd ikke paa Grund af manglende Beskæftigelse ved deres eget Arbejde paatager sig Arbejde, hvorved løst ansat Personale afskediges.

Sluttelig finder Nævnet Anledning til at foreslaa, at Bestemmelsen i Lovens § 11, Stk. 1, sidste Punktum, hvorefter Godtgørelsen udbetales paa Grundlag af den inden for et Tidsrum af 6 Uger tabte Arbejdstid, ændres. Bestemmelsen medfører et unødvendigt stort Administrationsapparat, ligesom den i en Række Tilfælde medfører Resultater, der er urimelige og uforstaaelige for de af Arbejdsfordelingen omfattede Arbejdere, idet Bestemmelsen er fortolket saaledes, at overskydende Timer, det vil sige Timetal under 8 inden for 6 Ugers Perioden, ikke kan overføres til en kommende 6 Ugers Periode. Selv om Arbejdsfordelingsordningen er tilrettelagt saaledes, at den inden for en Periode af 6 Uger skal give et Mangefold af 8 Timer, kan nødvendigt Arbejde i Virksomheden føre til, at denne Beregning forskubbes med det Resultat, at Arbejderne fortaber Retten til Godtgørelse for indtil 7 Timer. Arbejdsfordelingsnævnet er derfor af den Opfattelse, at Bestemmelsen bør ophæves, men mener da samtidig, at den Nedsættelse, der berettiger til Godtgørelse, bør være noget mere end $\frac{1}{12}$ og skal i denne Henseende foreslaa, at der ved Ændring i Loven fremtidig kun regnes med Arbejdstidsnedsættelser paa $\frac{1}{8}$.

Jonquières.

Koch.